

הכותב

או איך מחברים ביון, חיזוי הטכנולוגי, עולם חוויות פוליטיות לעין גדי?

השירות ביחידות צבא כמו שלדג, יחידת הכלבנים עוקץ של ענף טרור, חיזוי האסטרטגי בטחוני ביחידת "השטן המקטרג" של אמ"ן, יעוץ במשרד ראש הממשלה, עבודה רשת הטלוויזיה ABC News, מעורבות בנושאי ביון, 15 שנים בעולם העסקי ובעולם ההייטק (התאחדות חברות הכבלים, סמנכ"ל לטרד, מנכ"ל חטיבה בקומברס), כל אלה יחד הפכו בתודעה לסיפור שכיף יהיה לספר. למרות שהספר "אני הנבחר" אינו אלא פרי דמיון, כל אחד מהגיבורים האנונימיים וגם אלה הנושאים בתפקידים ממלכתיים, הם אנשים חיים ביננו ושפגשתי במהלך שני העשורים האחרונים: שרים, ראשי ממשלה, מרגלים, מפעילים, מנכ"לים, טייקונים, חברים. מלחמת יום כיפור, כפתה עלי את ההכרה, שהדברים הם לעולם לא כפי שהם נראים במבט ראשון וששווה לחקור בספקנות יתרה את הברור לכאורה מאיליו - כדי לגלות את המסתתר מאחור. טיפשי לסמוך על המדינאים, על מומחים ועל אנשי הצבא ולהניח שהם יודעים מה הם עושים. ולכן טרחתי להציץ מעבר למסך בעולם הביון, בעולם המדיני והפוליטי וגיליתי כיצד הדברים עובדים באמת ומה מתרחש באותם ישיבות בהן לא משתתפים עיתונאים ומהן לא מדליפים. כל שנותר אחר כך היה לכתוב את הספר...

אני הנבחר - חיזוי טכנולוגי

הספר "אני הנבחר" נכתב בשנת 2003. כבר אז, כנראה היה ניתן לנבא כמה טכנולוגיות שיהפכו למציאות בעתיד הקרוב:

- גיוס סוכנים ומרגלים באמצעות האינטרנט
- שימוש במזלטים זעירים כסיוע ליחידות מיוחדות
- ציטוט להודעות אי-מייל ככלי לאיתור חפרפרות
- שימוש בסוסים טרויניים כדי לגייס סוכנים
- מעקב מרחוק אחרי אמינות של סוכן באמצעות מדידה פסיכו פיסיולוגית. רעיון זה יושם לבסוף בסרט אפ שהוקם בתקופת הספר ושנקרא כיום SDS (לינק)
- שיטה למניעת פגיעה ביכולת האיראנית לשגר טילים גרעיניים על ידי פגיעה באמצעי התקשורת
- שימוש בוירוסים להפצת רעיונות פוליטיים
- שימוש במצייני לייזר כדי להבטיח דיוק בהפצת אתרים גרעיניים

טעימה בכדי לקבל את התחושה - פרק מתוך הספר המתייחס לנושא גיוס סוכנים באמצעות האינטרנט

רשת העכביש

מטה המוסד לתפקידים מיוחדים, 7 יוני 2000, 10:00 שעות ישראל

המצוד באמצעות "מלכודת דבש הווירטואלית" שהגה קרמר, יצר מצב מוזר במיוחד. השימוש באינטרנט אפשר למוסד נגישות מיידית לאלפי סטודנטים איראנים תוך זמן קצר מאוד. מבחינת המוסד היה לאינטרנט יתרון נוסף ככלי לגיוס סוכנים- אנונימיות מוחלטת. האינטרנט יצר מעטה המסתיר לא רק זהות

וכוונות המגייסים, אלא גם את זהותם המינית. המוסד הפעיל גברים שהתחזו לנשים, בכדי לצוד גבר המחפש אישה. אנשי המוסד לא שיערו עד כמה נושא האנונימיות יכול להוות חרב פיפיות...

גוף המחקר והפיתוח של המוסד, שכלל כמה יוצאי יחידות טכנולוגיות של צה"ל, העמיד לרשות הצוות, מספר אמצעים פשוטים אך אפקטיביים. משה לייסר, עמד בראש המחלקה הטכנולוגית של המוסד ועקב חשיבות פרויקט סיינפלד ויחודו הטכנולוגי התבקש ונעתר להציג בעצמו את הפן הטכנולוגי של הפרויקט. משה כבר עבר מזמן את גיל ארבעים וחמש, גיל הפרישה במוסד. למעשה, כפי שהעיד שיער השיבה הקלוש על פדחתו וקמטי הצחוק סביב עיניו ופיו, הוא התקרב לשנתו השישים. השילוב בין מראהו המבוגר עם תפקידו הקנו למשה לייסר את כינויו הבלתי נמנע: "קיו", על שם הגיבור הטכנולוגי של סדרת סרטי ג'יימס בונד.

לייסר הציג בפני הצוות את האמצעים שיעמדו לרשותם. "כל האמצעים שאציג לפניכם אינם נראים לעין", פתח לייסר במצגת. "בעידן האינטרנט, הקסמים והמופתים, אינם חזותיים".

זיו, אחד מחברי הצוות, גיחך ולחש, "סתם תירוץ עלוב בשביל לגנוב מאיתנו את ה-BMW עם הכפתורים והמרטיני היבש בבר".

להפתעתו, לייסר שמע אותו. "תזכרו רבותי. תנו כבוד לפשטות המתוחכמת של האמצעים, שנציע לכם ותשתמשו בה בצורה מושכלת. כפי שתבינו עוד רגע, יש לנו את היכולת לעקוב אחרי האובייקטים אותם תנסו לבחון ואולי לגייס. המעקב מתרחש בכמה אופנים. ראשית אנחנו יכולים לזהות מהיכן האובייקט מנהל את הדיאלוג. תוכנת מעקב ברמת כתובות ה-IP, מאפשר לנו לזהות במדויק את מסלול הראוטרים, סליחה הנתבים, מביתו של האובייקט ועד ל-ISP".

כרגיל לייסר נסחף למחוזות המינוח המקצועי, והשאיר את אנשי השטח של המוסד מאחור. "עברית, דבר עברית" תיזכר - רטן קרמר.

לייסר ניסה לתקן את עצמו, "אני מתכוון שיש לנו את הטכנולוגיה לזהות מהיכן בדיוק, גאוגרפית זאת אומרת, האובייקט מתכתב איתנו. יותר מכך, תוך כדי התכתבות עם האובייקט, אנחנו נשתיל אצל האובייקט "ספיי וואר רציסיבי".

הפעם מבט זועם מצידו של קרמר הספיק.

"אני מתכוון..." משה חיפש מילים בשפת בני אנוש שיסייעו לו להסביר את העניין להדיוטות, "כאשר תתכתבו עם הסטודנטים האיראנים, יחד עם המסר הטקסטואלי שתשלחו אליהם במהלך ההתכתבות תועבר גם פיסת תוכנה שתסתתר אצלם במחשב.

התוכנה הזו, תעקוב אחרי הגלישה שלהם באינטרנט ואחרי כל ההתכתבויות שלהם. תחשבו על זה כמו על וירוס, שתפקידו לא לקלקל את המחשב, אלא רק לאפשר מעקב אחר התנהגות המחשובית של האובייקט".

קרמר, שקיבל תדריך מוקדם, לקח את המושכות. "האמצעים האלה, יאפשרו לכם לדעת, היכן מתגורר האובייקט, או לפחות מהיכן הוא משתמש במחשב, באיזה אתרים הוא גולש ועל איזה מסמכים הוא עובד במעמקי המחשב שלו. בשלב כלשהו, אתם תשלחו לאובייקט, משחק או תוכנה אחרת, לכאורה לצורך שעשוע. למעשה

המשחק, או שומר המסך הזה, יכול גם תוכנה מוסוות, שתאפשר לחדור למחשב בכל זמן וללמוד על התנהגות המשתמש בו. כך, נוכל ללמוד על הפער בין מה שהאובייקט מצהיר על עצמו, לבין התנהגותו בפועל. כך גם נוכל להכיר את האובייקט מעבר לכל המידע שהוא מספק על עצמו בהתכתבות. הנתונים שתוכנת ה" ספייואר רציסיבי" תאסוף, יוצלבו עם מאגרי מידע שיש בידנו. למשל נוכל לבדוק, מי האיש, משפחתו ומה ההיסטוריה שלהם, כפי שנרשמה במאגרי מידע שונים."

זיו, שוב ראה צורך לעצמו, להתחכם. "קרמר, כל הבלה בלה הזה בא בכדי לכסות על המשבר התקציבי של המוסד? כל מה שיש למבצע המפואר הזה להציע לנו, זה פיסות תוכנה שנכתבו על ידי "העגולדים"?! המוסד של היום זה לא מה שהיה פעם!"

למרות שלא היה בכך כל צורך, הגיב קרמר בנימה מתגוננת, "האינטרנט, מאפשר לנו יכולת שלא היתה לנו בכל גיוס אחר. לפתע, ניתן לעקוב אחרי מישהו ללא צורך בעוקבים. לפתע וללא סיכון אנחנו יכולים לזהות נטיות לב, מאוויים, סטיות, כוונות, נושאי עניין, רקע משפחתי וכל זה "בלי לצאת מהבית". תחשבו על זה."

אנשי הצוות ישבו שעות והגדירו "מערך גיוס אינטרנטי" מסודר. המערך כלל נוסחאות להתכתבות עם האובייקטים והגדיר כיצד פותחים בדיאלוג, כיצד שותלים גירויים לאובייקטים לספר על עצמם, כיצד מתשאלים את האובייקטים מבלי להעלות את חשדיהם וכיצד מפתים אותם להעמיק את הקשר. בין השאר, הצוות הגדיר את הקריטריונים לאבחון המועמד המועדף לגיוס. הקריטריונים הוגדרו במסמך שכונה בשם "מבחן וענונו", על משקל "מבחן בוזגלו". המסמך הוקרן, במקרון פרזנטציות על מסך שהוצב בקצה החדר, כך שכל הצוות שישב מול המחשבים והתכתב עם האובייקטים, יכול היה לראות את הקריטריונים לנוכח עיניו.

מבחן וענונו

כן:

1. מתנדב בארגונים וולונטריים בעלי אופי הומניסטי
2. רגיש
3. נוטה לשתף ברגשותיו ומחשבותיו
4. בעל בטחון מוגבל עם נשים
5. מגלומן
6. שואף לתקן עולם
7. אינטלקטואל
8. אמפטי

לא:

1. אגרסיבי
2. שחצן
3. מיניות בוטה
4. מוחצן

המבצע התחיל.

בכמה אתרי צ'אט המושכים סטודנטים איראנים הושארה ההודעה הבאה :

"שמי איילין, סטודנטית בריטית למדע המדינה בלונדון, השוקלת ללמוד לימודי מזרח, מחפשת אותך, סטודנט איראני שיאיר עבורי את תרבות עמו ונפלאות ארצו."

ההודעה נכתבה בכוונה בלשון פשוטה ונטולת קונוטציות בכדי לא להטות את המשיבים.

עדר של סטודנטים איראנים מיוחמים, נענה תוך דקות למסר...

זרם התגובות המשיך ואפילו עלה לתוך השעות הקטנות של הלילה. בתוך יומיים, אנשי המוסד ספרו אלף ומאתים סטודנטים איראנים שהגיבו למסר ונפלו במלכודת הדבש הווירטואלית.

כצפוי, מרבית הצעירים האיראנים התפתו לרמוז רמיזות מיניות כבר בהתכתבות הראשונית. על פי המודל שהוגדר רמיזות מיניות סתרו את הציפיות מהחפרפרת בפוטנציה ולכן, מרבית אלו שהגיבו נפסלו כבר בדיאלוג הראשוני. למרות הפיתוי להשתעשע ולהתעלל בהם באמצעות האינטרנט, נאלץ צוות ה-"איילינים" להתעלם מרוב תאבי הריגושים. כך, לאחר כמה ימים של ניפוי נותרו רק כמאה מועמדים לגיוס. מול מאה אלה ניהלו ה-"איילינים" התכתבות במשך מספר ימים בכדי להבין ולחקור יותר טוב את הרקע והאישיות. מאחורי ה-"איילינים", ניצבו שני פסיכולוגים, שהציעו להם דרכים לפתות ולמשוך את הסטודנטים לשמר את הקשר ולחשוף עוד ועוד פרטים על חייהם, משפחתם, לימודיהם ונתונים אחרים.

שניים עשר קצ"א - קציני האיסוף נבחרו לפרויקט הגיוס של סיינפלד וכוננו באופן רשמי וכוננו "איילינים", על שם איילין המיתולוגית מהסדרה "סיינפלד". בין האיילינים היו גם גברים שנבחרו לתפקיד מסיבה פרזאית למדי. במוסד ראו את משימת הכיסוי הווירטואלית כהזדמנות מצוינת לתרגל את ה"צעירים", אותם המגויסים החדשים שבמהלך הקורס המבצעי, בעבודה תחת "כיסוי". מבחינת הכשרת הצעירים כיסוי מהופך מינים היה כמובן מאתגר פי כמה ויתרונו בכך שהמגע עם הסביבה הוא וירטואלי והסיכון נמוך או למעשה לא קיים. היפוך המינים הווירטואלי היה מרגש ומרבית חברי הצוות מאוד נהנו מהפרויקט החדש, למרות שמרבית הגברים שבין ה-"איילינים" פשוט סרבו להודות בזה.

דווקא זיו, שנחשב לטיפוס קליל וממזרי בדרך כלל, התקשה במילוי תפקידו בפרויקט.

זיו, טייס לשעבר בחיל האוויר, ובעל דימוי מצואיסטי בהתאמה, חש מוזר בסיטואציה אליה נקלע. הוא - שהתמחה בדוגמניות ושכלל לכדי אמנות פיתוי המשתייכות למעגל ה"סלברטיס" ואפילו בנה מודל כמותי להצלחותיו הווירטואליות - נאלץ פתאום לפתות גבר.

לראשונה בחייו, נתבקש זיו ל"הכנס לראש" של אישה ולפתח אסטרטגית פיתוי, מהצד הנשי - האפל. הגרוע ביותר מבחינתו של זיו, היה הכינוי האינטרנטי שנבחר

עבור איילין - Oriental Jinni - "שדת המזרח". הכינוי Oriental Jinni נבחר בעצתם של הפסיכולוגים והמזרחנים בכדי לרמוז למשמעות של הביטוי Jinni באסלאם, המשלב יסודות כישוף, פיתוי ואזכור למיניות.

כמו שאר ה"איילינים", הוא קיבל רשימה של תשובות, מסטודנטים איראנים איתם התבקש לתקשר. זיו נעץ מבט עויין בהודעת המייל שקיבל ובה הרשימה וקיטר לעצמו חרישית "אם מישהו מחוץ למוסד, היה יודע מה אני עובר....", סינן בלחישה וישב בתנוחה מרדנית ושפתיים קפוצות מול המחשב, מתאמץ להתמודד עם הדחייה שחש לנוכח המצב המוזר. לבסוף נאנח בהשלמה ובדק את התכתובת של הסטודנט האיראני הראשון ברשימה.

"היי שדת המזרח. מכנים אותי באינטרנט, "הקשוח". אני אשמח ללמד אותך את כל שאני יודע על איראן. בואי ונתחיל בבסיס. האם ידעת שהגברים האיראנים ידועים בכוח הגברא שלהם ובפעלולים ארוטיים?". טוב. זה היה קל. אפשר להעיף את האיראני הזה, ציין לעצמו זיו בהקלה. הוא אגרסיבי. בחר שם אגרסיבי, רמיזה מינית כבר בתקשורת ראשונית. לא מתאים. זיו עבר לסטודנט האיראני הבא.

"אני לומד מנהל עסקים בלונדון ביזניס סקול ואשמח לעזור לך. את יכולה לכתוב אותי, "הלמדן". מה במיוחד מעניין אותך?".

"זהו מקרה שמחייב התייחסות", הצטער זיו להודות, "כינוי אינטרנטי סביר. לא תוקפני. צריך להמשיך". זיו ניסה לחשוב כיצד הייתה ממשיכה מכאן אישה. "אני מעוניינת להבין יותר טוב את התרבות האיראנית. הדבר החשוב ביותר מבחינתי הוא להבין את הדברים מבעד לנקודת הראיה שלך. אם נתחבר, אשמח להיפגש איתך ולדבר על הנושא פנים אל פנים. למשל, מה מסמל מבחינתך המושג תרבות איראנית?".

זיו הקליד את השורות וחיכה לתשובה.

"מבחינתי להיות איראני, זה להכיר את המורשת ההיסטורית של עמי. לדעת שיש שורשים ושיש סיבות היסטוריות לדברים כפי שהם כיום. לדעת שיש משהו מפואר ועצום הטמון באומה האיראנית". ענה הלמדן.

"או. קי. מעניין אם הוא יספר על עצמו", מלמל בלחש והקליד: "בכדי להבין יותר את מה שתספר לי, אני הייתי שמחה לדעת קצת יותר על עצמך". זיו ניסה להיות קצת נשי ופחות תכליתי. בראייתו, נשיות הייתה חוסר תכליתיות. הוא המשיך להקליד: "איזו מילה אתה אוהב? איזו מילה אתה שונא? מה מושך אותך? מה דוחה אותך?".

זיו עצר לרגע. "מה השאלה הכי נשית שאני יכול להעלות על הדעת?", חשב לעצמו חושש לפספס.

ואז הוא ידע. ביד אחת הקליד, ביד שניה תופף בעצבנות על השולחן. "למדן, תגדיר לי בבקשה את ההגדרה שלך למושג "אהבה"."

"זהו יותר נשי מזה אי אפשר". חשב זיו, מרוצה מעצמו, אך קצת מודאג.

לעזאזל - הוא בהחלט מרגיש "מחובר לצד הנשי שלי" ... הוא העלה בדמיונו את הנשים שפיתה או שפיתו אותו, מריעות למפלתו בשביעות רצון נקמנית. "ספונטאני ורגיש" ... חשב לעצמו מזועזע, ממש להקיא.

זיו המתין לתשובה. הוא מת לנטוש את הפרויקט הזה. חלפו כמה רגעים ואז התקבלה התשובה על המסך:

"שדת המזרח, יש לך שאלות מעניינות. אני אוהב את המילה "תכליתיות", שונא את המילה "כשלון", מושכת אותי ההצלחה ודוחה אותי העצלנות. אהבה מבחינתי, זהו הרגש שמביא גבר ואישה להקים משפחה".

זיו הרגיש שמשוהו לא עובד כאן. הלמדן, אמנם לא אגרסיבי וגם אינו מפגין מיניות בוטה. מאידך, נדמה שהאיש הוא מעשי ותכליתי מידי. אמנם הפרופיל שהוגדר לגיוס, לא כלל שלילה של תכליתיות, אבל האינסטינקט של זיו, קבע שאין זה מתאים. זיו החליט לקיים ברור נוסף.

"תרשה לי להכיר אותך קצת יותר. עוד לפני שאלמד ממך על איראן, יש לי עוד שאלה. מה אתה רוצה להיות שתהיה גדול?".

הפעם קבלת התשובה ארכה קצת יותר. בסוף הופיעה תשובה על המסך: "אני רוצה לעבוד עם אבי בעסק המשפחתי למסחר בינלאומי. אגב, גם אני רוצה להכיר אותך, קצת יותר. תוכלי לשלוח לי תמונה?".

זיו ידע, שזהו. האיש כנראה לא מתאים. הלמדן התעייף מהבחורה נודניקית ומנסה לבדוק אם שווה לו להשקיע בה. במילים אחרות איך היא נראית. לפני שייגש לאחד הפסיכולוגים לקבל את חוות דעתו, זיו החליט לשלוח ללמדן את תוכנת ה"ספיוואר רציסיבי".

"אני שולחת לך תמונה. אני גם שולחת לך, שומר מסך מדליק שקיבלתי מחברים. אחרי שתתקין אותו, תספר לי מה אתה חושב עליו". זיו הקליד את הטקסט, שלח תמונה של "איילין" שהוכנה מראש לצורך זה. זיו גם הקפיד לשלוח את שומר המסך ותוכנת הספיוואר רציסיבי שמוטמנת בו. כשהלמדן יתקין את התוכנה, היא תשתלט בהיחבא על המחשב ותמסור לאנשי המוסד את היסטוריית הגלישה באינטרנט של האובייקט ומידע על המסמכים שכתב. גם אם הלמדן יסיר את שומר המסך, התוכנה תמשיך לשרוף בדיסק של המחשב עד להשבתתו המוחלטת.

לאחר כמה דקות, הלמדן ענה. "אם תרשי לי להחמיא לך, את נראית נפלא בתמונה. התקנתי את שומר המסך. באמת מדליק".

זיו השלים את המעגל: "אני צריכה לצאת. נמשיך להתכתב מחר. להתראות למדן. אולי תשלח גם לי תמונה שלך?". זיו לא חיכה לתשובה וניגש למחלקה הטכנולוגית לקבל את הדוח על הפעילות של הלמדן. תוך מחצית השעה נמסר לזיו דוח על הלמדן.

סודי ביותר

אל: זיו - צוות "סיינפלד"
מאת: המחלקה הטכנית

הנדון: דו"ח התנהלות מיחשובית של האובייקט - "למדן"

המטרה:

מידע על התנהלות האובייקט באתרי אינטרנט וכתובת מסמכים.

האמצעים:

1. ניתוח הגלישה
2. שמירת אתרים ב-Favorite,
3. ניתוח טקסטואלי באמצעות מנוע חיפוש של מסמכי הורד והפאור פוינט
4. הצלבת המידע במסמכים עם מאגרי מידע אחרים

ממצאים:

1. גלישה באינטרנט:

האובייקט נוטה לשיטוט מתמיד באינטרנט באתרי סקס קשה. 70% מפעילותו באינטרנט מתמקדת באתרים אלה. שאר הפעילות באינטרנט היא בעיקר באתרים פיננסיים – 20% וכ- 10% באתרים לאומניים איראנים ובעיקר באתרים של גולים.

2. מסמכים:

מרבית מסמכי "הוורד" הם מסמכים הקשורים ללימודים ומקצתם לעסקים (כנראה עסקי משפחה).

3. הצלבה עם מאגרי מידע:

על פי המידע במסמכים, בעיקר מכתבים להורים, שהוצלב עם מקורות אחרים, ההורים הם גולים מזמן המהפכה ב-1979. האיש ומשפחתו מוקצים על ידי המשטר באיראן ונחשבים איום על המשטר שם.

מסקנות:

האובייקט לא תואם את הפרופיל השיוכי שהוגדר.

יש!!! נשם זיו לרווחה. אין צורך לשפוט את אישיותו של הלמדן! השיוך המשפחתי שלו הופך אותו ללא רלוונטי. בכל מקרה נשבר לו הזין מהפרויקט הזה. המבצע הדפוק הזה היה מאוד לא נוח מבחינתו...

לרכישת הספר ישירות מהוצאה לאור – 03-767-6911

או במיתוס:

<http://www.mitos.co.il/Book/BookFocus.asp?ID=147915&PopupID=0>

שבתאי שובל
אני הנבחר